

ползуваше дружеството на въздържателите "Трезв моряк", в което членувах както аз, така и Вапцаров и много други наши другари. Спомням си, че когато Вапцаров беше още в първи курс, през 1926 година, докато негови стихотворения бяха поместени във въздържателното списание "Барба". В края на теоритическия курс 1929 година, той написа "Марш на 26-ти выпуск", а на следващата година написа статията "Спомени от миненосците". Те и двете бяха отпечатани в юбилейния сборник, издаден по случай отпразнуването през август 1931 година 50-годишния юбилей на Морското училище.

След завършването на теоритическия курс през август 1929 година Вапцаров беше изпратен на практически стаж в корабите на Дунавската флотилия в Русе. В началото на октомври 1930 г. беше преместен в Черноморския флот – Варна на практически стаж в миненосец "Дръзки", където прослужи като стажант-машинист до месец май 1931 година. Тук в любимия му миненосец "Дръзки", който се беше прославил в Балканската война с успешната атака на турския крайцер "Хамидие", Вапцаров практикувайки и като огнар, и като машинист в състава на техническата екипировка на кораба, е можал да спознае добре трудната корабна служба на машинните моряци, да работи в машинното помещение при нормалната температура при плаване 45°C , лъжки от вълненето на морето и спръскван от време на време от горещото машинно масло на движущите се части на машината. Да товари въглища при завършване на плаването, да участва в ремонта на машината и парните котли и да спи, както най-често правехме като стажанти, без да съблича работниците си дрехи в морякското помещение на кораба върху висящи люлки /койки/. Само в най-предното пасажерско помещение на миненосце леката бяла леподвъзка прикрепени към бордовете на кораба. В това помещение не беше никак възможно двама души да се събликнат

